

Salacas vārds

Nr. 5. (5)
1996. gada septembrī

Laikraksts novadam, nākotnei, jūsu reklamai un sludinājumiem

Šodien

Sienāzītis vasariņu
Nodziedāja, nospēlēja
Apskatīties nepaguva
Kad jau ziema klāt ar ziņu.

Šajā avizes nummurā lasāmie garum - garie īres un apkures parādnieku saraksti. Vai arī viņi tādi sienāži - spēlmaniši, nav zināms. Varbūt šie ļaudis ir nelaimē nokļuvušas skudras, kam nav pa spēkam siltumu sev un ģimenei sagādāt.

Zināms tikai tas, ka septembris šogad stipri auksts padevies - kā sinoptiķi saka - tik aukstas nakts septembrī sen neesot bijušas. Salsas viena pēc otras nokož vēl pēdējos rudens ziedus, un ļaudis runā, ka, spriežot pēc plūmēm, kas ražo tik vareni kā pēdējoreiz mūžā, būšot sevišķi bargā ziema. Jācer, ka tikai laukā, ne mūsu mājokļos un sirdīs. Liekas, kur nu vēl trakāk kā pagājsgad, taču...! Varētu domāt, ka būsīm kādu mācību dabūjuši, laikus apkures sezonai sagatavojušies, bet dažviet atkal ziema uznākusi negaidot. Jāsāk maksāt jau par jauno siltumu, bet ko tad, ja arī iepriekšējais avansā saņemts?

Mūsu senčiem gan viss par ziemu jau ātri bija skaidrs - ja ap Mikelēm (29. septembris) list lietus, tad gaidāma miksta ziema. Ja Miķeļa dienā vējš pūš no ziemeļiem, tad auksta un dziļa ziema, kad no dienvidiem, tad silta un bez dziļa sniega, bet, kad no vakariem vai no rītiem, - tad mērena. Tas par aukstumu, bet ilgumu - cik ilgi pēc Miķeļiem kokiem stāv lapas, tik ilgi pēc Jurgiem nav zāles.

Viss skaidrs.
Ja mums ir tik un tik steru malkas, bet kurināsim mēs no tā līdz tam datumam, tad mums būs tik un tik silti. Arī iznāk vesels ticējums. Bet darīsim kā katram vienkāršāk - rēķināsim cits uz papīra un cits pēc debess pusēm. Galvenais - tikai neaizmirst, kad ir Miķeļi!

Tas vispār jāatceras arī cita iemesla dēļ. Miķeļi taču atkal ir svētki! Atkal jākauj gailis, jādzer alus. Tā ir ne tikai vārdadiena Miķeļim, Mikum un Mihailam, bet tās ir arī Apjumības jeb ražs novākšanas beigas. Bērnam jānes uz skolu dārzeni, augļu, ogu un tamlīdzīgu brīnumu Miķeļdienas tirdziņam, un varētu sūt arī tērpus rudens karnevālam, jo caļus taču skaita rudenī. Cik izauguši, cik lapsai un vanagam pa nagam nokļuvuši! Cik esam pratuši nosargāt un izaudzēt, tik arī ir katram, ko skaitīt.

Cits priecājas par rudens dāsnumu kviešu druvā, cits bēdīgs skaita santimus kartupeļu lauka malā.

Bet citiem tikai vēl sezona sākas, ka skolai un kultūras dzīvei. Tātad ardievu, vasara, un atkal ejam preti vienam zeltainam rudenim un baltai ziemai!

Nelda Irbe

**** REDAKCIJAS SLEJA ****

Spraunākie ļautiņi ķers vārgākos, izceps un apēdis

Brīžiem tā vien šķiet, ka Latvijā jau labu laiku plosās Volands ar savu kompāniju, sajukdams cilvēkiem prātus, melnu pataisidams par baltu un otrādi. Kā nu ne - bandītos un slepkavas no cietumiem laiž ārā neviens cits kā tiesneši, policisti apzog objektus, ko paši sargā no zagļiem, mazas meitenes par prostitutām padara viņu pašu miesīgas mātes... Tad nav jābrīnās, ja laikraksts izsludina diskusiju par pašsaprotamu tematu - vai bērnam jāatbalsta savi nespēcīgie, trūkumā nonākušie vecāki. Atbilde taču te var būt tikai viena - protams, kā gan citādi! Kaut gan laikmetīgāk būtu teikt - nē, vecākus vajadzētu vienkārši nosīst ar malkas pagali... Varbūt pēc pugsda žurnālisti līdz cilvēkiem uz ielas tā arī vaicās: "Vai būtu nepie-

ciešams iekārtot raga-
viņu nomas punktu, lai
ērtāk varētu savus ve-
cākus aizvest uz mežu?"

Un vēl pēc dažiem ga-
diem neviens nevienam
neko vairāk nevaicās,
spraunākie ļautiņi ķers
vārgākos, sagriezīs ga-
balos, mauts uz iesma,
izceps un apēdis. Tas
būs vēl laikmetīgāk.

Ja runājam par normā-
liem cilvēkiem, normā-
lām ģimenēm, kurās
valda cilvēciskas attie-
cības, tad te nekādas
diskusijas nevarētu iz-
vērsties - ģimenē vien-
mēr cits citam palīdz.
Bez garas domāšanas
un diskutēšanas. Problēma, manuprāt, slēp-
jas citur: laikā, kad mi-
nimālā alga ir 38 lati,
pensijas vidēji ap 30 la-
tiem, kad 3/4 no šiem
ienākumiem jāsamaksā
par mitekli, valsts ne-
driekst prasīt, lai bērni
uztur vecākus. Lielum
lielajam tautas vairā-

kumam gluži vienkārši
nav šādu iespēju, lai cik
sirsniģi viņi arī to gri-
bētu darīt. Un ne jau
bērni ir atbildīgi par to,
ka pensionētie vecāki
pēc godīgi nokalpoja
darba mūža nonākuši
trūkumā. Mums te bija
ieradies viens tāds no
siltajām zemēm, kas
centās ieskaidrot: pen-
sionāri nevarot saņemt
lielākas pensijas, jo,
lūk, neesot maksājuši
pensiju fondā. Muļķi-
bas! Viņi bija gan mak-
sājuši - viņi krāja nau-
diņu vecumdiēnām un
tā naudiņa glabājās
krājkasē. Vienam tur
bija tikai zārka nauda,
citam vairāk, vēl citam
- daudz. Māksliniekiem
un citiem kultūras dar-
biniekiem gadiem ilgi
pārskaitīja uz krājkasi
honorārus, lauku ļaudis
krājkasē noguldīja sa-
vas gada prēmijas,
strādnieki savas 13. al-
gas. Ja šī nauda jopro-

jām būtu pensionāru rī-
cībā, vai tad kaut viens
no viņiem zēlotos par
mazu pensiju? Bet nau-
diņa izkūpeja skurste-
ni, cilvēks kļuva na-
bags, un tā nebija viņa
vaina. Toties tagad vi-
ņam pasaka - ķepuro-
jies, kā māki, valstij
nav naudas (atļaujiet
pasmaidīt!), lai bērni
tevi baro. Barojam jau
un barosim, cik spēsim
arī turpmāk. Tikai ne-
saki, ka tas ir godīgi
un ka tādi jābūt valsts
politikai. Nekur tālāk
par padomju domāšanu
neesam tikusi - tajos
laikos nedeva lielas al-
gas, teica - trūkstošo
paši piezags klāt. Tagad
arī zagšana kļuvusi par
bagātu un smalku cilvē-
ku privilēģiju. Par to
gan vajadzētu padisku-
tēt.

INGA JĒRUMA

Pārdomām...

Daudzi "Salacas Vārda" lasītāji atceras manu laikrakstā publicēto rakstu "Birokrātijas valgos". Kaut arī citu nevarēju gaidīt, tomēr izbrīnījos par plašo atsaucību, kādu tas izraisīja. Telefona zvani, personīgi apmeklējumi, sītienu uz pleca veikalā, tirgus laukumā u.t.t. Pienāk vecāka mammīte un saka: "Paldies, dēliņ, ka sadevi tai..." un grib uz-
sākt garu stāstu par savām likstām. Un gandrīz

73 gadus vecam "dēliņam" jāatrunājas ar nevaļu, jo zinu, kā sāpe visiem viena. Pienāk Mazsalacā vairs nedzīvojoša, bet sava tēva ipšašumu pamest negriboša skolas biedrene: "Paldies, Uldi, jo arī mana rajona arhīva izziņa sen iesniegta, bet jāgaida papildus izziņa no Rīgas." Ja skaitītu, šādu pateicību būtu pāri otrajam desmitam.

➔ 2. lpp.

Izdevumi izglītības iestādēm no pašvaldību budžeta 1996. gadā.

	Plāns gada Ls	Izpilde 1. pusgadā	Izpilde %
Mazsalacas pils. pašvald.	65174	2544	39,03%
Skaņkalnes pag.	2733	339	12,40%
Ramatas pag.	17889	6345	35,47%
Seju pag.	15983	6867	42,96%
Vecates pag.	3000	1225	40,83%

Valmieras rajona skolu valdes dati

Dati par bērnu tiesību aizsardzības jautājumiem līdz 1996. gada 1. augustam

	1995.g.	1996.g.
1. Tiesas sēdes izskatīti nepilngadīgo likumpārkāpumi un krimināllietas	48	34
2. Neapmeklē skolu	79	41
3. No ģimenēm izņemti nepilngadīgie un ievietoti valsts aprūpes iestādēs	-	7
4. Nelabvēlīgās jeb sociālā riska ģimenes	27	36
5. Atteikušies no saviem bērniem	-	3
6. Pārtrauktā vecāku vara	6 ģim.	13 ģim.
7. Brīdinātas ģimenes par vecāku varas izbeigšanu	19 ģim.	5 ģim.
8. Adoptēto bērnu skaits (vecumā līdz 18 g.)	257	237
9. Bārepi	27	29
10. Aizbildniecībā esošie bērni	174	158

Valmieras rajona skolu valdes dati

Tomēr šoreiz gribētos parunāt par citu tēmu, jo ceļam, ka drīz šī "putrotāja" tiks atbrīvota.

Pašlaik gan mūsu laikraksta slejās, gan ļaužu valodās sacelšanās vesela ažiotaža par Skaņā kalna velniem. Dažam nepatīk velni, dažam žēl iztērēto līdzekļu, dažam gribas vienkārši "iezāģēt" O. Beķerim, lai pirms vēlēšanām padarītu viņu nepopulāru.

Šai sakarā gribētu izteikt arī savas subjektīvās domas par "pagasta veča" darbu.

Tu, viņa nopelēj, atceries, ejot pa gludo asfalta ceļu uz vidusskolu, ka tas radies tieši viņam esot domes priekšgalā. Nojaukta smirdošā tualete gandrīz pilsētas centrā, uzcelta jauna tirgus laukumā. Ka tā tika izdomolēta, tas ir mūsu pašu "nopelnis", jo neprotam vēl savaldīt dažus nieka pusaudžus, kuriem it kā likuma nav.

Salaboti vairāki lauku ceļi, arī gar manu māju ejošais, kas, ejot pa skaisto aleju, bija padarīts gandrīz neizbraucams. Salabots uz daudzumiem gadiem dzelzceļa viadukta tilts, skaistā taisnā līnijā nodatīti izgāzti betona stabi gar ceļa malu. Līdz nepazīšanai pārveidots skaistais parks pirms Skaņā kalna. Liels paldies mežsargam M. Zariņam, kurš ar O. Beķera iedalīto darbspēku to padarījis tik patīkamu. Tilti, kāpnes, karuselis u.t.t.

Ja runājam par velniem, tad tur vēl plašs apspriežams temats. Varbūt tiešām kāds par daudz, bet varbūt par maz. Pāgājušā gadā man bija izdevība iepazīties ar precētu, augsti izglītotu pāri no Somijas. Kā viņiem patīka viss Skaņā kalna noformējums! Arī Kurbada taka. Jumol (somiski - skais-

ti)! Izsaucieni skanēja uz katru soļa. Nemaz netraucēja pie Velnalas stāvošais velns, ne Skaņā kalnā esošās figūras. Klausījāties, divos pulciņos sastājušies, savas balsis atskanām klintī, un bija tik skaisti! Vēl atvadoties kundze no Somijas paplīkšņināja velna vaigu un teica: "Ota meid veel cord!" (Gaidi mūs vēlreiz!) Arī daudziem citiem ārzemju viesiem viss esot patīcis. Protams dziļi ticīgajiem vienai, vai tas būtu labsirdīgais, vienmēr apmuļkotais latviešu tautas pasaku velns vai Svētī rakstu jaunais gars, kurš gāžams no pjedestāla. Padosim tik ziņu "tīpiem", un viss būs kārtība.

Nāk prātā vecā paruna "Nekļūdās tikai tas, kurš nekā nedara". Tev, priekšniek, tas ļoti piemērota. Varam vienīgi vēlēt vēl daudz darīt un no atsevišķām kļūdām mācīties.

Jau minēju, ka tuvojās pašvaldību vēlēšanas un tiešām nezinu nevienam, kurš būtu spējīgs stāties Tavā vietā. Kā būs, to rādīs laiks.

Vēlreiz atgriezīšos pie sākumā teiktā. Manis it kā apvainotā "personība" cenšoties iestāstīt, ka mans raksts radies no "pasūtījuma". Varu dieva un cilvēku priekšā apliecināt, ka nē. Drīzāk ģimenē mani centās atrunāt ar "nemaisīties", kad pašam viss kārtībā. Kārtībā gan, bet vai visiem? Gatavojos jau agrāk rakstīt centrāliem laikrakstiem, bet tad sāka izdot "Salacas Vārdu", un radās doma, ka pašmāju likstas arī pašu laikrakstā publicējam.

Lai mūsu laikrakstam ilgs mūžs un daudz paņakumu turpmāk!

Ar cieņu U. Dzintars

DISKUSIJA AR VELNU

"Mazsalacā velnu ir tik daudz", bet patiesībā velns ir viens. Daudzi velna esamību noliedz, bet vai tad šodienas pasaules notikumos nav vērojams kas velnišķīgs?.. kur radās velns? Kāpēc Dievs viņu nav iznicinājis? Pievērsīsimies Bībelei, lai uzzinātu patiesību par sātanu jeb velnu!" uzaicina I. Šulce, SDA Mazsalacas draudzes bērnu sabatskolas skolotāja savā vēstulē "Salacas Vārdam".

Līdzīgi raksta arī U. Šules, SDA Mazsalacas draudzes vecākais: "Mazsalacā ir daudz velnu. Taisnība. Dažam bērnam, tos saskatoties, pat sapņos rādās. Žēl patiesi, ka nav vairs starp dzīvajiem šo darbu autora. Viņš tiešām varētu mums pastāstīt, kas viņu pamudinājis darināt šos velņus. Pats arī esmu apbrīnojis, cik prasmīgi ir bijusi šī meistarā roka. Vēl jo vairāk tāpēc, ka arī pašam patīk kaut ko māksliniecisku uzmeistarot. Esmu kalējis. Vai labi vai slikti, ka meistars attēlojis velnus?... Var jau būt, ka arī man šodien nebūtu atbildes uz to, kas ir velns un Dievs, ja es nebūtu atradis "Bībelē." Vēstules beigās Šulca kungs piebilst: "V. Hirtes velnēniem nav nekāda spēka: viņi nav mūsu apvainotāji vai pretinieki, bet varbūt mēģināti neapzināti attēlot... Cilvēki var vārdus velns vai Dievs lietot sarunās neapzinoties, ko šie vārdi nozīmē. Tā pat tos zīmēt, darināt skulptūrās vai pat apdziedāt. Tacu gribētu aicināt, piesaucot šos vārdus, pārdomāt, vai ir vajadzība pēc to lietošanas."

SDA Mazsalacas draudzes vecākais izsaka arī uzaicinājumu "Salacas Vārda" redakcijai atvēlēt stūrīti laikrakstā Bībeles izpētei.

"Salacas Vārds" savukārt uzaicina lasītājus izteikt savas vēlmes attiecībā uz šo priekšlikumu un pateicas par atsūtītajām vēstulēm.

"Velns nav tik melns, kā to mālē"

(Latviešu sakāmvārds)

Tā man gribas uzsākt savas domas diskusijā par velniem. Kopš 1992.gada, kad Skaņākalna parkā sāka izvietot koka figūras, ir dzirdami dažādi viedokļi par to lietderību, bet nevienš neizsakās atklāti. Patīkami, ja kāds, kaut arī zem pseidonima, ir iedrošinājies uzsākt šo diskusiju.

Ar teikām un leģendām jau ir tā, katram jau tā ir sava, un katrs to pa savam izstāstīs. Svarīgi ir tas, ko mēs paši sev pieņemam par pareizu. Pasaka par Kurbadu esot radusies Latvijas - Igaunijas pierobežā. Tā nav visai populāra, iespējams, ka iepriekšējai varai tā nepatika daudzo filozofisko atziņu dēļ. Vai šī pasaka ir tā nejaukā? Grūti pateikt, jo daudzās pasākās kāds tiek nogalināts, pārvērst, noburts.

Kokgriezēji šo pasaku izveidojuši figūrās, pēc savas iztēles, kas ne vienmēr sakrīt ar mūsējo. Varbūt esam kļūdušies figūru izvietojumā, kaut gan tas vizuāli netraucē dabas objektu apskatei. Ja Kurbads kādam liekas svešs, tad kā ar velniem. Lielākā daļa leģendu un teiku taču pie mums ir saistīta ar tiem. Nav jau tā, kā rakstā minēts, ka velns uzstādīts gandrīz velna alā. Protams, nedomāju, ka parku vajadzētu piekraut ar velniem.

Tam, ka mēs apzogam bērnus, nevaru piekrist. Skaņākalna parku apmeklēt ļoti daudz skolēnu, īpaši pēdējos divos gados. Te savs nopelnis ir arī koka skulptūrām. Piemērs tam ir rūķu taka. Kad tika iztīrīta šī taka un uzlikta norāde "Rūķiņu ozols", tā nostāvēja gadu bez figurām. Šajā laikā šo tiešām interesanto ozolu apskatīja ļoti nedaudz. Tagad Rūķu taku izstaigā gandrīz visi parka apmeklētāji. Te jau ir Skaņākalna parka galvenais uzdevums: vest cilvēku tuvāk dabai, ļaujot izjust tās labvēlīgo ietekmi un reizē saudzējot to.

Esmu nonācis pie galvenās problēmas un interešu saskarsmes vietas - tūrisma. Vispirms jāpieņem tas,

ka tūristi šeit brauc un brauks aizvien vairāk, vai nu mēs to gribam vai ne, jo Mazsalaca ir viena no skaistākajām Latvijas vietām. Protams tūristi traucē dabas mieru un klusumu, un arī mūs, vietējos iedzīvotājus. Ko darīt? Aizvākt figūras, uzlauzt asfaltu, nopemt kāpnes un aizaudzēt visu ar krūmiem? Bet tad jau nebūs arī pašiem.

Es uzskatu, ka tūrisma parkā ir maksimāli jākontrolē un jāregulē. Sākums tam ir biļetes un caurlaides. Nedrīkstam palaist tūristu plūsmu bez kontroles, pretējā gadījumā varam palikt bez kāda no dabas objektiem, tāpēc lielākām grupām uzturēties parkā atļauts tikai gida pavadībā. Pašlaik pilnīgā pašplūsmā notiek idenstūrisms, un, kā rāda pieredze, tad šī apmeklētāju daļa arī nodara lielākos postījumus parka būvēs un dabas objektos. Kā to kontrolēt? Varbūt kādam ir laba ideja.

Ir bijuši ieteikumi aizliegt transporta kustību parkā, bet nedrīkstam aizmirst tos, kas šos 3 km turp un atpakaļ nostaigāt nevar, tāpēc iebraukšanu regulē samaksa.

Kopīgi jādomā, kā ierobežot tos mazsalacietis, kuri pa vakariem un naktīm dzerdami dražas pa parku, un ne jau nu tikai pa asfaltu.

Tagad par komerciju, šovu un naudu. Skaņākalna parks atrodas uz valsts meža zemes, kuru pārvalda Meža dienests, konkrēti Mazsalacas mežniecība. Lai labāk varētu parku uzturēt kārtībā, pastāv trīspusējs līgums starp mežniecību, Mazsalacas pilsētas domi un individuālo uzņēmumu "Salesta". Mazsalacas mežniecība parka, kas ir daļa no manas apgaitas, uzturēšanai algo mežsargu un vēl izlieto ar Ls 200.- gadā budžeta līdzekļu dažādiem darbiem. I/U "Salesta" nodarbojas ar tūrisma organizāciju parkā: iekasē naudu par biļetēm un caurlaidēm, organizē reklāmu un gidus. Pilsētas domes pārstāv vietējo varu un arī ļoti daudz piedalās par-

ka uzturēšanā. Iekasētā nauda pilsētas domes kontrolē visā pilnībā tiek izlietota parka uzturēšanai un ar to saistītiem izdevumiem.

Kad 1991. gadā sāku strādāt, parkam no budžeta atvēlētās naudas bija ļoti maz. Bieži nācas lūgt pilsētas uzņēmumus (tad tādi vēl bija) palīdzēt gan ar materiāliem, gan finansēm. Tā nevar strādāt mūžīgi, tāpēc arī biļetes un caurlaides.

Lai būtu priekšstats par izmaksām, minēšu dažus piemērus: viena ceļazīme vai rādītājs ar stabu Ls 15,-, vienas tualetes uzbūvēšana Ls 77,-, skatu laukuma ierīkošana Ls 200,-, asfaltēta ceļa seguma remontēšana 1 km² - Ls 6,-, atkritumu savākšana un izvešana. Tā nu būtu tā komercija. Attiecībā uz šovu citēšu dažus ierakstus viesu grāmatā:

"Liels paldies māksliniekiem par interesantajām koka skulptūrām. Tās padara pastaigu pa parku daudz interesantāku." 1.08. 96. Velotūristi no Valmieras.

"Biju 3 gadus atpakaļ. Esmu patīkami pārsteigta par lielajām izmaiņām parka iekārtošanā. Paldies Skaņākalna parka saimniekiem par visu labo". 22. 05. 96. Valkas 1.v-sk. 1.d un 1.e klašu bērnu vārdā skolotāja Ingūna.

"Brauķsim vēlreiz pašas un kūdisim citus. Fantastiska pasaku zeme." 14.10.95. Dobeles raj. latviešu valodas un literatūras skolotāja.

Domāju, ka parkā pietiek vietas gan figūru apjūmotājiem, gan dabas mīļotājiem, tāpēc ļoti gribas, lai mēs darbotos kopīgi šīs mūsu galvenās vērtības saglabāšanā, jo Mazsalaca nav iedomājama bez Skaņākalna parka. Leņģimies ar to un mācīsimies dalīties ar citiem. Ar Skaņākalnu Mazsalacas vārds izskan visā valstī, tālu aiz tās robežām, un tas nav maz.

Sila apgaitas mežsargs Māris Silīns.

JAUTĀJUMI UN ATBILDES

Laikrakstam "Salacas Vārds"

Labiekārtošanas uzņēmuma vadītājs Pēteris Valcis

Atbildot uz lasītāju jautājumiem par sētnieku savākto saslauku savākšanu pilsētā varu paskaidrot, ka kaudzes tiek aizvestas divas reizes nedēļā. Sākoties lapkritim lapas tiks izvestas regulāri.

Lūgums privātmāju īpašniekiem un pārvaldniekiem nepieļūznot saslauku sabēršanas vietas ar saimnieciskiem atkritumiem pie Tirgus laukuma, bērnu dārza, pilsētas domes un citur. Saimniecisko

atkritumu izvešanu no privātā sektora var nokārtot labiekārtošanas uzņēmumā.

Runājot par atkritumu urnām. Jaatzīst, ka esošās urnas ir mazas, neērtas un bezgaumīgas. Jautājums par jaunu atkritumu urnu iegādi un uzstādīšanu ceļā uz skolu tiks risināts pilsētas domē nākošajam budžeta gadam.

Atbilde uz jautājumu par Pensionāru padomes darbību.

Pensionāru padomes priekšniece Aina Janele, jautāta par padomes sēdē, kas notika septembra otrajā nedēļā, spriesto, atbildēja, ka tikusi pārrunāti dažādi finansiāli jautājumi un jautājums par divu bērnu neattaisnotu skolas neapmeklēšanu. Pēdējo jautājumu pašlaik risinot pilsētas pašvaldība. Pensionāru padomes priekšniece uzskata, ka neko publicēšanas vertu jaunievēlētā (vasarā) Pensionāru padome vēl nav padarījusi.

No Mazsalacas vidusskolas absolventiem
augstskolās iestājušies
1994. gadā – 57,1%
1995. gadā – 63,2%

Mazsalacas vidusskolas 72. izlaiduma (1996. gada vasara) absolventi veiksmīgi izvēlējušies savu turpmāko ceļu. Prieks par to, ka sapņi pārvērsti īstenībā un visi pierādījuši vēlēšanos turpināt izglītības ceļu. Četri no absolventiem iestājušies Juridiskajā fakultātē, Pedagoģijas - svešvalodas fakultātē, Fizikas - matemātikas fakultātē, Filoloģijas fakultātē, Tehniskās Universitātes Mašīnzinību fakultātē, Automātikas un skaitļošanas tehnikas fakultātē studēs Valters Mitāns un Juris Vilksplaters.

Pirmās ievadlekcijas Rīgas Pedagoģijas un izglītības vadības augstskolā jau vasarā noklausījušās Dace Taube, Gunita Reinvalde, Anda Pēkšēna un Daina Pētersone. Tāpat vasarā veselu mēnesi militārā noietnē sevi pierādīja Policijas akadēmijas audzēkņi Uģis Upenieks un Arnis Vilksplaters.

Vidējās speciālās izglītības iegūšana priekšroka dota meža darbu profilam un ekonomista - grāmatveža specialitātei.

Matēriālas grūtības (ceļa nauda, kursu nauda) izrādījās vislielākais

šķērslis, kas jāpārvar būs arī turpmāk (nauda turpmākajai dzīvei). Ivetai Bērziņai vajadzēja izturēt vislielāko konkursu, kārtojot iestājušos Juridiskajā fakultātē. 903 veļējās studēt šajā fakultātē, 422 veiksmīgi nokārtoja eksāmenus. Par budžeta līdzekļiem studēt varēs 90 nakošie juristi. Iveta bija 126., tāpēc studēs pašfinansēšanas grupā.

Labu ceļavēju, mani mīļie!
72. izlaiduma audzinātāja

Baiba Melke

DZEJAS DIENU NOSKAŅĀS

Dzejas dienas, dzejas mēnesis aizskanējis. Klāt rudens, pārdomu laiks

Atis Sloka

Atis Sloka

Vizija

Veltījums Dabljū

Tu atnāci pie manis sapnī:
Tavs matu cekuls blondais
Gar manu logu tumšo slid.

Tu atnāci pie manis sapnī:
Tavs gaišais smaidis kā atspulgs liegs
No sveču liesmas man acīs list.

Tu atnāci pie manis sapnī:
Tavs augums glāsmainais
Pie manām krūtīm sligst.

Tu atnāci pie manis naktī:
Bet varbūt vienīgi sapnī
Tu uzdriksies pie manis būt.

Tu atnāci pie manis sapnī:
Viens sēdēju es, atspiedies delnā -
Viss varbūt murgi, viss varbūt mēns.

Vēl nesenā pagātnē, saulainā augusta dienā bijām ciemos pie Maestro Raimonda Paula Liču skolā. Laidam gan sirsniņa atmosfēra un viesmīlība, ko izstaroja katrs Maestro žests, deva to gaisotni, kas valdīja visu pasākuma laiku. Par visaugstāko kultūras līmeni liecināja arī Salacas krasts, kas pēc koncerta beigām palika tīrs un patīkams.

Tātad, ko milam, to arī cienām, un varam varbūt cerēt uz Maestro viesmīlību arī nakošajā gadā. Pasākums tiešām bija kupli apmeklēts un ļoti labi arī organizēts. Ne tik lielu ievēribo izpelnījās bērnu pūtēju orķestris "Rīga", kas koncertēja Mazsalacas centrā kādā citā saulainā augusta dienā. Tomēr klausītāji netruka. Un kā nu ne! Orķestri, kas sastāvēja no labākajiem republikas pušamo instrumentu jauniešiem, savu melodiju deva arī mazsalacietis Aivars

Valdmanis.

Nesen no koncertturnejas pa Vāciju atgriezās arī Mazsalacas bērnu mūzikas skolas jaunie mūziķi, kas vairāk kā nedēļu koncertēja un atpūtās Vācijas mēzelpilsētās. Atgriezās ar jauniem iespaidiem un atziņām, ka tomēr nekur nav tik labi kā mājās.

Pavisam bez atskaņām norisa vēl viens ļoti interesants notikums. Mazsalacā uz neilgu laiku viesojās vecās Valtenberģu muižas barona Fitinghofa mazdēls. Bez vēsturiska skanējuma, šaurā firmas "Salets" vadībā tas klusi un nemanāmi ir jau aizskanējis.

Bet piektdien Mazsalacas kultūras nama pašdarbnieki kā katru gadu godināja mūsu novadnieci dramaturģi Mariju Pēkšēnu Dzejas dienu noskaņās. Piemiņas akmens Ramatā sligst ziedos kā kartu gadu.

"SV"

CIEN. LASĪTĀJ!

Aprīlī žurnālistu namā notika seminārs par tematu "Efektīva, konkurētspējīga uzņēmuma garantis - srādājošo aizsardzība no alkohola darbavietā". Semināra mērķis bija sniegt nepieciešamo informāciju, lai Latvijas uzņēmumos varētu radīt pasākumu kompleksu, kas nodrošinātu ražīgu, ar alkoholu un narkotikām nesaistītu darba vidi...

Viena no referāta

tēmām "Alkoholisms - acu slimība". Protams, te netika runāts par kataraktu, glaukomiju vai kādām citām acu slimībām, bet gan par alkoholismu. Ja vesels cilvēks kādreiz iedzer, viņš sajūt alkohola gausošās sekas - sliktu dūšu, galvas sāpes, pagīras, tad viņš izdara secinājumu un alkoholu vispār vairs nelieto. Tas, kuram nav pretīguma sajūtas pēc dzeršanas, turpina

dzert, turklāt arvien lielākos daudzumos. Te jau var droši teikt, ka tā ir slimība. Alkoholisms grauj cilvēku visās jomās un sfērās. Viens no alkoholisma agrīnajiem simptomiem ir tas, ka tiek mainīts paņiņu loks. Iepriekšējie liekas garlaicīgi, bet jaunie - interesanti, jo tiem ir tāda pati tieksme lietot alkoholu. Ļoti smagas ir garīgās sekas. Dzīve viņam šķiet vienīga neveiksmju

virtne. Ir arī brīži, kad viņš it kā pārtrauc dzeršanu, un tad tiek pieņemti svarīgi lēmumi, bet tie netiek izpildīti, aizmirstas. Neviens alkoholiķis nespēj saskatīt to, ko redz vesels, normāls cilvēks, kas nelieto alkoholu. Tātad nosacīti var teikt, ka alkoholisms ir "acu slimība". Arī dzirdēt un saprast to, ko viņiem saka daugi, tuvinieki, viņš nespēj. Var secināt, ka alkoholo-

lisms ir arī "ausu slimība". Ar pilnu Pētera Klāva informāciju par šo semināru iespējams iepazīties "J. B." 16. numurā 4. lpp. Bet vēlreiz par laikraksta "J. B." izgrīzumu "Griezīsimies pret sauli"

("Salacas Vārds" Nr. 4), savu viedokli grib izteikt lasītāja Agrita, jo jautājumu "vai mūsu skolā notiek tāpat?" jau gan viņa neteica,

bet, ļoti grib, lai skola būtu tā vieta, kur alkoholu nelieto ne lielie, ne mazie. Jo skolā taču jāaudzina veselīgi bērni un jaunieši, jo šī "acu" un "ausu" slimība ir neārstējama. Mazsalacas vidusskola varētu ieiet vēsturē kā mācību iestāde, kur alkohols tiek nolādēts kā visbriesmīgākā inde.

Lai izdodas!

Agrita

1996. gada 19. augustā

STRAUJI TUVOJAS APKURES SEZONAS SĀKUMS

**Ja gribi vairost savu cilti,
Tad rūpējies, mājās silti**

Kā jau iepriekšējo gadu pieredze rāda, vislielākās problēmas atkal būs daudzdzīvokļu māju apsildīšanā.

Tajos "nepareizajos" laikos, kad bagātas saimniecības cēla daudzdzīvokļu mājas vienu pēc otras, iegūt dzīvokli šajās mājās nebija nemaz tik viegli. Ja tad zinātu, cik ļoti dārga būs izdzīvošana šādās mājās pēc dažiem gadiem... Bet tā jau bieži dzīve gadās, ka daudz kas sagriežas ar kajām gaisā. Kā tagad derētu labāk lauku māja ar ķiršu zariem aizloga, bet tad lauzās visi uz komfortu!

Skaņkalnes pagastā daudzdzīvokļu mājās dzīvokļi ir privatizēti, un, lai organizētu to apsildīšanu, ir izveidota pašpārvalde ar katlumājas padomi. Tā organizē katlu mājas ritmisku darbību, dzīvokļu saimnieku sadarbību malkas sagādē.

Vairāk kā 10 gadu atpakaļ celtas katlu mājas siltumtrases sildierīces katli mūsdienās ir mazefektīvi, aizvēsturiski, ar lieliem siltuma zudumiem, bet dzīvokļu saimniekiem nav naudas, lai uzlabotu kaut ko tehniski modernāku. Cik katram ir naudas, ar to ir jāpietiek - sponsoru mums nav. Pēdējais malkas sagādes termiņš, līdz kuram ir jāatved sava malkas norma, ir 1.X - 96. Lai ziemā būtu silti, katram saimniekam (normālam) ir jāvar sagatavot sausa malka jau vasarā, citādi

normāla saimniece viņam arī ēst dod mazāk vai nemaz.

Tomēr, ejot gadiem, aizvien vairāk saimnieku sāk ielāgoties nevest savu malkas normu un namaksāt, bet mēģina izdzīvot uz citu sarūpētā malkas un siltuma rēķina. Tomēr arī tam ir zināma robeža, jo arī godīgiem, apzinīgiem maksātājiem tas vienkārši vairs nav pa spēkam un kabatai. Ko līdz dažādas atrunāšanās par līdzekļu trūkumu, ja ikdienā var tērēt naudu citām vajadzībām, arī alkoholam? Ziemā taču galvenais ir jumts virs galvas un silts mājoklis! Vai ir kas cits varbūt svarīgāks? Vai naudas nepietiekamība dod tiesības dzīvot labiekārtotā dzīvoklī uz citu rēķina (nemaksājot par komunāliem pakalpojumiem un siltumu)?

Nav citiem saprotams arī, ka dzīvokļa saimnieks diendienā braukā ar "biezo" vai "plāno" automašīnu, bet regulāri aizmirst kārtot savas komunālās saistības.

Tāpēc atgādinājums visiem, kas vēl ir vasaras iespaidā un nav paspējuši savas saistības nokārtot, - darīt to ļoti steidzīgi, jo atkal ir rudens un siltumam savlaicīgi (nevis ar kavēšanos) ir jāienāk mūsu dzīvokļos.

Katlu mājas padome
**J. Šults, I. Slotiņš, D. Ansons,
G. Smilškalns, I. Muižniece,
A. Upenieks**

Lielākie parādnieki par katlu mājas pakalpojumiem:

Nr. p.k.	Uzvārds vārds	1996./97. malka norma	Malkas parāds 95./96.g.	Naudas parāds	
				no 95./96.g.	no 94./95.g.
1.	Mežals J.	22	65	39,47	+ 22,20
2.	Brils V.	25	16	22,50	+ 3,0
3.	Kļimovičs A.	15	15	12,25	+ 4,21
4.	Priedīts E.	20	10	11,99	+ 4,23
5.	Alksnis L.	15	7	45,25	-
6.	Paukste Z.	30	-	39,03	-

REĢIONĀLĀ ATTĪSTĪBA

Pēc neatkarības atgūšanas valstī īstenotā politika nav pilnībā attaisnojusi tautas lolotās cerības. Īpaši daudz vilušos ir lauku apvidos un mazpilsetās.

Latvija ir viena no tām retajām Eiropas valstīm, kur pārtikas preču iekšējais tirgus netiek aizsargāts. Pašlaik lielākā daļa lauksaimniecības produkti tiek ievesta. Iekšzemes tirgū nonāk liela daļa uz vietas saražotās pārtikas, lai gan tā ir daudzkārt labāka par ievesto. Zeme paliek neizmantota. Tas kļūst par pamatu vispārējai sociālai krīzei, īpaši valsts nomaļajos rajonos. Visvairāk cieš apvidi, kas atrodas vistālāk no Rīgas. Neglābjamā atpalicība, "naturālā saimniecība" cilvēkus dzen no laukiem uz lielajiem centriem. Ja nākotnē gribēsim, lai pamestā zeme atkal atdzīvotos, tur būs jāiegulda desmitreiz vairāk darba un līdzekļu nekā tagad. Nikst zeme, nikst arī cilvēki.

Latvijā dzimstība

jau tagad ir katastrofālā stāvoklī, zemāka nekā jebkad. Mirstība divreiz pārsniedz dzimstību... Kur vēl tālāk? Tas nozīmē, ka daudzām paaudzēm nākotnē būs vēl grūtāk atrisināt sociālās nodrošināšanas problēmas, jo jau tagad valstī ir vecu cilvēku pārsvars. Mums - mazai tautai, tas ir ļoti svarīgi, jo daba tukšumu nemil. Seit ieceļos cilvēki, kas nebūs mūsu tau-

Skāņkalnes pagasta pašvaldības uzņēmums "BANGA"

informē, ka uz š. g. 16. septembri ciemata iedzīvotāju kopējais komunālo maksājumu parāds ir 493,09 Ls

Savlaicīgi maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem nav izdarījuši zemāk minētie iedzīvotāji:

Skaņkalnes ielā 8	D. Mažanova	parāds par 8 mēn.	55.11 Ls
	Z. Paukste	parāds par 6 mēn.	40.20 Ls
	I. Muižniece	parāds par 5 mēn.	26.32 Ls

Bērzu ielā 2	J. Mežals	parāds par 1995. g. 3 mēn. un š. g. 8 mēn.	64.81 Ls
	L. Alksne	parāds par 1995. g. 2 mēn. un š. g. 8 mēn.	52.38 Ls
	Z. Mašņikova	parāds par 5 mēn.	43.80 Ls
	K. Betaks	parāds par 5 mēn.	36.05 Ls
	V. Kociņa	parāds par 8 mēn.	31.42 Ls
	V. Upeniece	parāds par 3 mēn.	26.28 Ls
	J. Ozoliņš	parāds par 4 mēn.	16.44 Ls

Ciemata individuālajās mājās

E. Rozenštoks	parāds par 8 mēn.	47.24 Ls
V. Filjipovičs	parāds par 6 mēn.	37.20 Ls
J. Zariņš	parāds par 5 mēn.	15.84 Ls

Skaņkalnes ciemata iedzīvotāju ievēribai!

Sākot ar 1997. g. 1. janvāri par komunālo maksājumu termiņa neievērošanu tiks aprēķināta soda nauda, kā to paredz ar iedzīvotājiem noslēgtā līguma 4. punkts.

Lūdzam iedzīvotājus taupīt savu naudu un norēķināties par komunāliem pakalpojumiem katru mēnesi līdz 10. datumam.

P. U. "Banga"

Mazsalacas pilsētas Labiekārtošanas uzņēmumam pakļauto ēku ires un apkures lielākie parādnieki uz s. g. 19. septembri.

Baznīcas ielā 20 a

	apkures parāds	ires parāds
Lupjana Anna dz. Nr. 1 (lieta iesniegta tiesā)	208.55	90.95
Pope Andris dz. Nr. 11	183.08	61.78
Ceriņa Māriete dz. Nr. 15	131.47	43.80
Hincēnberga Māriete dz. Nr. 23	120.48	-
Pidža Modris dz. Nr. 29	140.56	-
Ansone Lauma dz. Nr. 17	184.56	-
Krievs Uldis dz. Nr. 35	-	-
(lieta iesniegta tiesā)	201.04	285.97

Mazsalacas pilsētas
Labiekārtošanas uzņēmuma vadītājs
P. Talcis

Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "PRIEDĀJI"

Apkures parādnieki uz 1. 09. 96.

	Parāds k/s "Priedāji" no 21. 10. 95.	Parāds z/s "Čukuri" līdz 21. 10. 95.
1. Dumpis Andris	82.40	-
2. Balodis Ilvars	126.14	-
3. Grinvalde Elita	19.52	150.66
4. Gāršenieks Jānis	140.82	123.62
5. Celmiņš Kārlis	57.68	-
6. Kacēvičs Stepanš	-	131.05
7. Pikša Sandra	21.15	77.25
8. Kalniņš Ilgonis	-	72.40
9. Opals Ēriks	102.07	90.55
10. Vecozols Zigis	94.07	45.00
11. Zariņš Armands	27.88	95.32
12. Egle Imants	80.20	77.56
13. Gorškovs Normunds	82.20	40.00
14. Laškova Egons	40.74	28.65

Apkures tarifs - 0.27 Ls par 1m²

➔ no 4. lpp.

tieši, un mēs paliksim mazākumā paši savā zemē. Un ne jau likums par abortu aizliegšanu atrisinās demogrāfisko situāciju valstī, bet rūpes par cilvēkiem. Bet kur ir tie, kas rūpēsies? Vai pēc Saimes vēlēšanām tie neko citu nezina, kā lemt par jauniem nodokļiem? Atkal un atkal slēdz slimnīcas, skolas, slēdz it kā uz remontu mūsu dzelzceļu.

Valsti pašlaik attīstās vienīgi lielle centri. Perifērijā valda klusums. Vietām laukos palicis apmēram 40% no to cilvēku skaita, kas tur dzīvojuši agrāk, un tie pārsvarā ir pensionāri. Nekāds pašmāju, ne ārvalstu kapitāls līdz laukiem nenonāk. Valdībai būtu jādomā, lai valsts attīstītos vienmērīgi, bet ne tā, ka tikai vietām kāpums, bet citur liela atpalcība. Var jau braukāt pa ārzemēm un dibināt personiskos kontaktus, bet jāskatās, kādi būs rezultāti, vai nāks kāds labums gan no austrumiem, gan no rietumu pusēs. Jādomā par sociālo aizsardzību un visas valsts rajonu vienmērīgu attīstību. Katrā gadījumā nevar domāt tikai un vienīgi par sabiedrisko labumu pārdali. Jādomā, kā radīt apstākļus, kad visās sfērās rodas jaunas vērtības, un pēc iespējas lielā cilvēku daļa tiek iesaistīta to radīšanā. Nav jānoslēdz iekšējais tirgus, bet jārada godīga konkurence. Jāsargā tirgus no tādas ārvalstu produkcijas, kuru subsīdē gandrīz par 50%. Citādi mēs gluži vienkārši lenī un neatlaidīgi nākotnē kļūsim par baltajiem Eiropas indiāņiem. Varēsīm pasniegt sevi ārzemju tūristiem pašalās, tautas tērpos, dziedāt savas skaistās dziesmas un saņemt par to āfrikāņu eksotisko tautiņu limeņa samaksu un, protams, visu mūsu miļās "humpalas" - pārtikas paciņu un vecu medikamentu veidā.

Būsim brīvi no darba, diemžēl arī no cilvēciskām sajūtām - gandarījuma par auglīgām druvām, skaistiem, izkoptiem šķirnes ganāmpulkiem, no smaržīgiem balķiem celtām būvēm laukos.

Būsim brīvi no labās sajūtas, kad darba cilvēks par savu labi paveikto darbu saņem savu nopelnīto samaksu.

Būsim brīvi no dzīvokļiem ...
Ja nav darba, nav naudas. Nav iespējams" samaksāt par dzīvokli, un agri vai vēl pienāks tas brīdis, ka organizācija, kas uztur māju, būs spiesta izlikt šos īrniekus no viņu mitnēm uz ielas. Vai tad pa istam mēs kļūsim par "mazo, kašķīgo tautiņu, kas dzīvo kokos pie jūras un ēd sēnes"?
Jā, mēs, protams, varēsīm rādīt "sociālisma palielas" - lielo kompleksu, lopkopēju māju un diemžēl arī atkal no jauna pamesto viensētu drupas. Bet tas tomēr nebūs tāds estētisks baudījums kā socialismā radītās baronu piļu drupas. Šeit un diez vai kāda tūrisma industrija radīsies - diez vai kāds maksās par to, ka protam lauzt, laupīt, demolēt, pamest ...
Nu to mēs esam iemācījušies. Un tas jau tā ir iegājies, ka parādās arī cilvēku savstarpējas attiecības.

Negodīgums ģimenēs, laulības pārkāpumi, alkoholiisms, nemilēti bērni, ienīsti, spīdzināti bērni grauj ģimenes, kas taču ir katras valsts pamats. Uzdosim katrs sev jautājumu - kā mēs pret šiem ļaunumiem cināties? Vai nosodām, vai atturamies? Vai vienkārši nosmejamies sevi un draugu pulciņā, kad atkal kāds apkrāpts vīrs vai sieva norauj nelūgtajiem milniekiem ausi vai izvīcē "miļāko" kopā ar negogīgo sievu pa logu.
Tā vien skriet, ka mums ir svešs civilizētais lietu kārtības process - šķiršanās, nerunājot nemaz par mīlestību vai uzticību un pienākumu pret ģimeni un bērniem.

Tev nebūs iekārot sava tuvāka sievu, mantu.
Tev nebūs nokaut.

Tev būs savu tēvu un māti godāt.
Šos skaistos vārdus nedzirdam un arī nepildām. Bet vajadzētu būt kādam, kas tos saka. Ja nespēj ģimenē, tad varbūt aicināt ļaudis kopā ģimeņu vakaros, jauniešu vakaros, ne tikai "disenēs".

Balta nāca tautu meita
Kā ar sniegu apsnigusi,
Nav ar sniegu apsnigusi -
Nāk ar savu tikumiņu.

Jā, mēs esam slaveni ar savām dainām, tādu nav nevienai tautai pasaulē. Bet diemžēl esam slaveni ar prostitūcijas limeni Rīgā, kas arī jau stipri vien sākot konkurēt ar šīs problēmas limeni pat ostu pilsētā Hamburgā. Tātad esam aizmirsuši dainas izlasīt un nezinām par balto tautu meitu, kas nāk ar savu tikumiņu. Un varbūt tāpēc mūsu mazpilsētā kļūst " tautu meitas" glāzainām acīm, apspūrkātas, ne tikai apspūrkātas, ir pat " stipri uzpūcējušās", kas nosnigušas ne ar savu tikumiņu, bet melnas no netikuma. Nosnugušas ar bērnu neaudzināšanu, dzērājiem un kaušļiem vīriem, bezdarbību, aizrāvušām ar citu ģimeņu putināšanu, nikuļo uz krustojumiem, kas ved slaveņajām " krutku točkām". Esam aizmirsuši veco patiesību, ka nekas tā nepaceļ cilvēku kā īsts un godīgs dzīvesdraugs vai draudzene. Tepat vien jau mūsu acu priekšā un kopā ar mums gājuši skolā un par tādiem izauguši. Bet varbūt vainīga ir arī skola, kas arī gadu gaitā paliek vājāka un vājāka. Līdz nonākam pie brīža, kad stiprā un slavenā Mazsalacas vidusskola ir kļuvusi nožēlojama. Trūkst labu skolotāju. Lielāko daļu skolā strādā gan profesionāļi, bet ne pedagogi. Liela daļa no mūsu tā saucamajiem pedagogiem ir vienkārši cilvēki ar augstāko izglītību, kas nespēj strādāt savā profesijā, un nav viņos ne miņas no pedagoga. Tāpēc daļa skolotāju nevis māca bērnus, bet cinās ar bērniem, ņemot līdzi uz klasi ne tikai klases žurnālu, bet arī sliktu garastāvokli par savu neizdevušos dzīvi. Un tā jau gadiem ...

Nepietiek ar to, ka pats ir šauri gudrs, jāprot to arī iemācīt bērnam, bet to var tikai pedagogs. Un galu galā ne jau par skolotāja gudrību maksā algu, bet gan par spēju skolot bērnus.
Rezultātā vidusskolas 10. klasē visi stiprākie, spējīgākie bērni šogad izvēlējās citas skolas. Vai tie, kas palika, ir tie bērni, kas gatavojas studēt augstskolā, vai vienkārši tie, kas neuzņemas aiziet? Smags jautājums?
Nav mūsu skola atmodas laikā atmodusies, nav radusies neviena jauniešu organizācija. Līdz ar to nav patriotiskās, tikumiskās audzināšanas. Vai par to nevienam nav jāatbild?
Tie taču ir mūsu bērni, mūsu cerība. Vai mums nevienam neinteresē tas, ka bērni ir spiesti mācīties aukstā, neremontētā skolā, ēst sliktu ēdienu? Kāpēc skolai joprojām nav savas palīgsaimniecības? Tas stāvokli atvieglotu un ļautu bērniem un viņu vecākiem piedalīties stāvokļa uzlabošanā.

Un par tikumuību un skolotāju morālo stāju skolā šoreiz nemaz nerunāsim ...

Tad kur gan Mazsalaca ņems tos gaišos cilvēkus, ja viņus cenšamies audzināt ar savu paraugu, ar ciņu pret ļaunumu, ar iejūtību pret otru nelaimi. Ne jau tikai policija var apturēt visus autovadītājus dzērājus (paldies viņiem - it kā diviem esot tiesības atņemtas!), aizsargāt visus cilvēkus no dzērājiem kaušļiem. Ja necinisimies pret cēloņiem - sekas būs un jau ir smagas. Paskatieties, kas kļūst pa ielām vakaros! Vai tie nav mūsu bērni, vai tā būs mūsu nākotne? Un vai tas ir tas, kas ietilpst programā par reģionālo attīstību, vai varbūt tā ir vienkārši reģionālā neatstība. Kur šajā programā ir mūsu, mazsalaciešu, vieta? Vai ir kāds šajā novadā, kas var pateikt, kas būs tālāk, kā tālāk veidosies mūsu apvidus, mūsu cilvēku likteņi, dzīves? Kādam taču tas ir jā-saka un jāuzņemas par to atbildība!

V. Zālīte

Labdien, "Salacas Vārda" veidotāji!

Kaut gan nedzīvoju Jūsu apkaimē, cenšos vienmēr pietuvoties visam jaunajam. Apsveicu Jūs ar pirmajiem soļiem un novēlu nepaguri šajā interesantajā un grūtajā darbā!
Attiecībā uz konkursu - to nosūtu priekā pēc, jo, iegriežoties savā senču pilsētā, varēju šos avīzes numuriņus sadabūt. Paldies par interesantiem faktiem atspoguļojumiem Salacas krastos!
Ar sveicienu M. Vēvere Virkēnos
Paldies visiem tiem un tālēm konkursa dalībniekiem, bet īpaši patīkami saņemt skaisti noformētas atbildes.

Konkursa 2. kartas rezultāti.

Maksimālo punktu skaitu - 53 punktus pēc konkursa 2. kartas noslēgšanas ieguvuši:

A. Grāvelsina, I. Podziņa, V. Šmite, G. Reinvalde, V. Kampus, D. Valdmane, K. Zariņa, M. Vēvere, A. Antone, L. Kaize, V. Meikule,

A. Abeltiņš, A. Volksons, E. Āboltina, I. Budule, I. Čukurs, T. Āboltiņš,

D. Majore, A. Šmite, L. Skajina

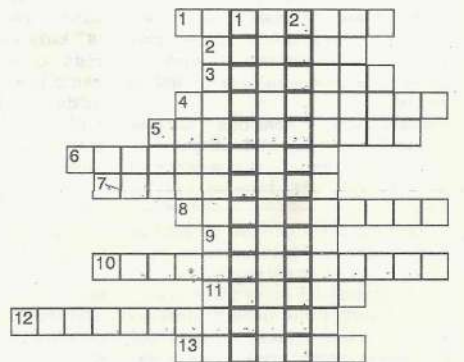
23 punktus ieguvusi S. Luķjanova. (Paldies rūjēnietei S. Luķjanovai par jauko vēstuli!)

Konkursa noteikumi gandrīz tādi paši kā iepriekšējās kārtās: līdz 15. oktobrim (pasta zīmogs) aizpildiet krustvārdu miklu, izgrieziet

(hopjūns netiek ņemtas vērā) un atsūtiet uz laikraksta redakciju: Mazsalaca a. /k. 83.

Labu veiksmi konkursā "Ar gudru galvu var visu!" 3. kārtā!

KRUSTVĀRDU MIKLA

STATENISKI

1. Kas Ramatas bērnu vērtējumā ir nometne "SISENĒ-2"

2. Pedejā šovasar Libiešos radītā teātra izrāde.

LĪMENISKI

1. Kurā laikā (no skolu absolventu viedokļa) iznāca "Salacas Vārda" 1. Nr.?

2. Kas pirms privatizācijas faktiski "valdīja" pagāju rūpnīcā?

3. Viena no "Salacas Vārda" publicētās poēmas daļām.

4. Viens no vispazīstākajiem svētkiem Vācijā.

5. Kādaī jābūt "Salacas Vārda" publicētajai krustvārdu miklai, lai to varētu sūtīt konkursam?

6. Kuru padomi Mazsalaca vada Aina Janele?

7. Mācītājs, kurš teica Igaunijai kapu iesvētīšanas runu.

8. Istāde, kura Mazsalacas uzņēmumiem (un arī privātpersonām) pieprasa arvien lielāku samaksu par ne vienmēr kvalitatīviem pakalpojumiem.

9. Viens no Rūjienas pušiem, kas veido "Mozaiku" Mazsalacas radio.

10. Kāda "Salacas Vārda" korespondenta novēlējums Mazsalacas vsk. 12. klases absolventiem.

11. Kādreizējā operas soliste, kas izlolojusi un īstenojusi ideju par "Mākslinieku dāru".

12. Kā daudz topošo kultūras darbinieku prakses vietu miļi devē tās vadītāja?

13. Vieta Igaunijā, kuras pūteji orķestris šovasar spēlēja Libiešu pilskalnā.

POLICIJAS ZIŅAS

Naktī uz 20.08 i/u "Saletsa" piederošais kiosks pie Skaņākalna parka.

23.08 pie veikala "Zile" nozagts velosipēds I.B. Vainīgais - Rudzītis Atis no Kauguru pagasta.

25.08. nozagts velosipēds Pasta ielā 2a. Krimināllietas ierosināšana atteikta velosipēda nevērtības dēļ.

Naktī uz 18.09. notikusi ielausnāns "Lauksalacas" ķimikāliju noliktavā. Nozagts nezaļu apkaršanas līdzeklis.

20. 09. saņemta sūdzība no I.B. "Blankās" par kaimiņu nesaskaņās izsistu logu.

Naktī uz 22.09. Baznīcas ielā 12 sakāvušies brāļi Vitālijs Mucenieks un Igoris Ziādovs. Kautiņa rezultātā izsisti visi logi pašu dzīvoklim, 1 koridora logs un vienam no brāļiem piederošais mašīnas logi.

SVĒTDIENAS SKOLAS VASARAS NOMETNE LANI - 96

*"Svētīgi miera nesēji, jo tie tiks saukti par Dieva bērniem
Mat. 5. nod.*

Jūlija beigās kādā mazā Latvijas nostūrītī bija kristīgo bērnu nometne

"Mierā un klusumā sastopam Jēzu". Šis nostūrītis ir netālu no Salacgrīvas - Lāpos. Uz nometni bija sabraukuši bērni no dažādām Latvijas vietām. Tur bijām arī mēs - Mazsalacas svētdienīši.

Nometne sākās ar dievkalpojumu Salacgrīvas baznīcā. Dievkalpojumu vadīja Valters un Guntars - topošie mācītāji.

Vēlāk pie vecas Lāpu skolas ātri vien tika uzbūvēta telšu pilsētiņa. Tās pašas dienas vakarā visi piedalījās Kempju draudzes rīkotajā "Bībeles stafetē". Šajā stafetē mēs uzrādījām vislabākos rezultātus, protams, ar Valtera palīdzību.

Katrs rīts sākās un katrs vakars noslēdzās ar svētbrīdi. Sakumā likās, ka nometnē varēs kārtīgi atpūsties. Bet jau otrajā dienā tika pārbaudīta mūsu izturība. Bija jāiet pārgājienā gar jūru līdz sakanajām klintīm. No rīta ap vienpadsmitiem atstājām nometni un tikai vakarā septiņos atgriezāmies. Bet visi godam nogājām apmēram 30 km garo pārgājienu. Protams, pie tādas pastaigas uz gulēšanu neviens nebija jāmušina.

Trešajā dienā visiem bija "Bībeles stunda". Bērni bija sadalīti pa vecuma grupām. Šajās stundās skolotāji bērniem stāstīja dažādus notiku-

mus, kas saistīti ar Dievu, bibeli un ticību. Vakārā bija "Nakts dievkalpojums", kur visi nometnes bērni sadalījās piecās grupās, katrai grupai bija jau iepriekš sagatavots krusts no meža veltēm. Visas grupas viena pēc otras devās mazā gājienā, kura laikā noklausījās dažādus Bībeles pantus.

Gājiena noslēgums bija nometnē, kur visi ar iedegām svecēm noklausījās Guntara vadīto dievkalpojumu.

Ceturtajā dienā arī bija "Bībeles stunda". Pēc tam varēja iet pie jūras un celt baznīcu vai zīmēt, vai dziedāt, vai spēlēt teātri. Katrs varēja izvēlēties sev piemērotu nodarbi. Pēcpusdienā bija koncerts un teātris. Arī vakarā bija teātris. Vai tiešām tik ātri var sagatavot divus iestudējumus? Var gan. To jaunie aktieri pierādīja.

Piektā diena atkal iesākās ar "Bībeles stundu", kurā šoreiz bija viktorīna no Bībeles. Vakarpusē bija skolotāju sagatavotais iestudējums. Tur tiešām atklājās vēl neredzēti talanti. Pēc tam bija "Bībeles stafetē", kurā katrā komandai bija jāpārāda savas spējas gan dziedāšanā, gan zīmēšanā, kā arī jāzina atbildes uz dažādiem jautājumiem.

Laiks nometnē aizskreja vēja spārniem, bet šeit pavadīto laiku mēs atcerēsimies ilgi.

Gunita Reinvalde

Sapņēmām arī garu un mīlestības pilnu diakona Jāņa Šmita vēstuli, kas stāsta par šo nometni. Taču vietas trūkuma dēļ neveram to diemžēl publicēt, tāpēc dodam jums iespēju mazliet nojaust no nometnē valdījušās sirsniņas un Dieva mīlestības pilnās gaisotnes, lasot šīs rindas no diakona J. Šmita vēstules: "Katru dienu, ko tas Kungs mums devis, jādzīvo tā, lai tā būtu viņam veltīta. Pēdējā nometnes diena - rīts ar trauksmainu vēju, vēl baltākām vilņu galotnēm applūdušu, mazu, no liedaga smiltis un meldriem veidoto, bērnu roku celto dievnamu. Veja nolīdzinātos vārdus, kurus vēl vakar ar savām rokām katrs pa vārdiņam rakstījām baltajās smiltīs - Mūsu Tēvs debesis. Kā asaras ma-

zajā jūras altāra krustā ir notecējušās sveču pēdas.

Atvadāmies no jūras, atvadāmies no draugiem domās, jo paliek patīstīnība, kad piebrauc pie nometnes pirmie autobusi. Tikai tad sirdis pakļaujas arī asarām, mīlestības asarām. Apkampjam aizbraucējušos vēlēdami, lai atkal Dievs mūs saved kopā, lai dod spēku, ticību, izturību visiem; klusi savās domās, savā sirdī es vēlu Dieva svētību jums visiem! Visus vārdā nespēju nosaukt, bet neviens neesat aizmirsts. Šī vasara, šī nometne man deva tik daudz, ka jūtos parādnieks tām mīļajām sirdīm, ar kurām Dievs mani saveda kopā, ka šajā nedēļā mēs klusumā un mierā sastāpām Dievu.

Lāpī'96 21. - 28. jūlijus."

Gleznotājam, dekoratoram, lietišķās mākslas meistaram un pedagogam, savā dvēselē dzejniekam un filozofam - mūsu novadniekam PĒTERIM KUNDZIŅAM - 110

Pēteris Kundziņš dzimis 1886. gada 19. septembrī Mazsalacas pagasta "Saprašu" mājās turīga zemnieka ģimenē, jo vecāki ņēma savu jūtīgo un atsaucīgo zēnu izskolot par skolotāju. 1896. gadā puisēns apmeklēja vietējo Rauskas skolu, bet gadu vēlāk pārgāja uz Mazsalacas valsts elementārskolu. P. Kundziņš trīs gadus (1902. - 1905.) mācījās Valmieras skolotāju seminārā. Tad sekoja mācības Pēterburgas Štiglica mākslas skolā pie mākslinieka Lambina, kas vada teātra dekoratīvo darbnīcu. Pēteris Kundziņš 1913. gadā beidza Štiglica mākslas skolu, saņemot skatuves gleznotāja diplomu. Mākslinieka agrājos darbos manāmas Jugendstila iezīmes ar tām piemītošu noslieci uz simboliku, sabiezinātu romantisku dzīves skatījumu, dažādu ornamentālu rotājumu dominanci. P. Kundziņš zīmējis dažādu mācību grāmatu, kalendāru vākus, vinjetes.

1913. gadā Pēteris Kundziņš kļuva par dekoratoru Rīgas Jaunajā teātrī un Latviešu operā. Jau savā pirmajā sezonā viņš darināja dekorācijas vienai lugai un piecām operas izrādēm. Rosīgo darbību spēji pārtrauca pirmais pasaules karš. 1916. gadā viņu iesauca aktīvajā armijā. Karš uz jūtīgo mākslinieku atstāja smagu, nospiešošu iespaidu. Viņa

karavīra gaitas beidzās 1920. gadā, kad mūsu novadnieku iecēla par Latvijas Nacionālās operas galveno dekoratoru.

No 1925. gada līdz pat 1938. gadam viņš strādāja par zīmēšanas skolotāju dažādās Rīgas skolās. Savā darbā gūtās atziņas P. Kundziņš apkopoja un sagatavoja izdošanai dažas mākslas literatūras grāmatas.

Pēteris Kundziņš daudz gleznoja. Viņš galvenokārt pazīstams kā ainavists. Vistuvākā meistaram bija Vidzemes daba: gleznainie pakalni, ezers, zilgmojošas tāles un pievilcīgas lauku sētas ar vecajām rījam. Viņam raksturīga iezīme - zemu noslidējuši apvāršņi un lieli mākopainu debesu klajumi. Mākslinieks tautā iesaukts par "mākopu Kundziņu".

Pēteris Kundziņš nomira negaidot 1958. g. 24. jūnijā ar sirdstrieku, dažas dienas pirms tam paveicis lielu darbu.

Gleznotājs, dekorators, lietišķās mākslas meistars un pedagogs, savā dvēselē dzejnieks un filozofs - tāds savas spējas un intereses bija mūsu novadnieks Pēteris Kundziņš - dabas kluso noskaņu meistars.

Atis Sloka

VISLIELĀKAIS PALDIES

Skapkalnes pagasta priekšsēdētājam G. Zundas kungam; Koloskoviem; Fišera kungam; savai māsai Skaidrītei un viņas dēlam Imantam; Ērikam Kalniņam un Bērziņiem no Blankas ar draugiem, kas grūtā brīdī vienlīdz 2. grupas invalīdei sniedza palīdzību. Vislielākais paldies jums, kas bijāt vienīgie, kas atsaucāties uz manu lūgumu! Lai Dievs jums dod tikai saulainu ceļu un laimi dzīvē!

Līlija Kaže Skapkalnē.

LĪDZJŪTĪBA

J. Silazars

Tas tad būs tavs MŪŽA gājums,
vienā virknē cieši sasiets
gan tavs spēks, gan arī vājums.

Izsakām līdzjūtību mūsu kādreizējai kolistei Zentai Rēderei, dēlu Andreju AIZSAULĒ aizvadot.

*Mazsalacas kultūras nams un
pašdarbnieku saime.*

SLUDINĀJUMI

9. novembrī plkst. 15.00
Svecīšu vakars
Mazsalacas kapos.

SIA "Štelers" (tel.51263)

sniedz gatera pakalpojumus:

*sazāgē zāģbaļķus jebkurā sortimentā - 1 m³ Ls 4,33

*izgatavo grīdas, apšuvuma un citus dēļus, brucas no pasūtītāja materiāla. Samaksu var veikt arī ar zāģbaļķiem.

Pārdod vai iznomā noliktavas ēkas (276 m²) Mazsalacā, Baznīcas ielā 28. Ir trīsfāzu elektrība, asfaltēts laukums, aiz sētas, var pieslēgt pie ūdensvada un kanalizācijas. Var izmantot arī remontdarbiem vai zāģētavas ierīkošanai.

Pārdod vai iznomā noliktavas ēkas (276 m²).

Pārdod mikroautobusu RAF.

Sniedz autotransporta pakalpojumus ar GAZ - 53

Pārdod sazāģētu, skaldītu malku (30 - 50 cm garu) ar pievešanu - 1m³ - Ls 5,-.

Pārdod *āra tualetes,

*suņu mājas,

*kapu soliņus.

Izgatavo logus un durvis pēc individuāla pasūtījuma.

Vārds, uzvārds _____

Adrese, tālr. _____

Vēlos savu sludinājumu ievietot "Salacas Vārdā"

Reklāmas, paziņojuma, apsvēkuma
vai sludinājuma teksts

Reklāmas, paziņojuma vai sludinājuma veidlapas izgrieziet, aizpildiet, lieciet aploksnē un sūtiet:
Mazsalacā, a./k. 83.

Redaktore Nelda Irbe. Reģ. apl. nr. 1990 Tālrūnis 51176
Iespiests SIA "Lapa" Valmieras tipogrāfijā.